

Núm. de Protocol: 2000043/2015
Núm. de Rotlle: TSJA-0000004/2016

AUTE 23-2016

PARTS:

Apel·lant: Sr. PPR
Representant: ídem
Advocada: Sra. SGT

Apel·lat: CAIXA ANDORRANA DE SEURETAT SOCIAL (CASS)
Representant: Sra. CMS
Advocat: Sr. AME

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET
M. I. Sra. Marie CONTE

Andorra la Vella, vint-i-u d'octubre de dos mil setze.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist l'incident de nul·litat plantejat a les actuacions número **2000043/2015**, havent estat observades les prescripcions legals. És ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La sentència d'aquesta Sala núm. 41-2016, de 16 de juny de 2016, va desestimar el recurs d'apel·lació formulat contra la sentència del Tribunal de Batlles de data 30 de novembre de 2015, que, al seu torn, havia estimat parcialment la demanda promoguda per l'agent contra les

resolucions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, per mitjà de les quals es va acordar l'afiliació de l'interessat com a persona que realitza una activitat per compte propi des del 2 de febrer de 2010 fins al 30 de juny de 2013, i se li reclamaven les cotitzacions corresponents.

2.- La representació de la part agent ha formulat incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència esmentada d'aquesta Sala, en considerar que ha tingut lloc una vulneració del dret a la jurisdicció, que garanteix l'article 10 del text constitucional. En aquest sentit, insisteix en que la Sala no ha motivat suficientment la desestimació de les seves pretensions i que no s'ha resolt la contradicció existent entre la Llei de la funció pública i la normativa reguladora de la CASS.

3.- La representació de la Caixa Andorrana de Seguretat Social s'ha oposat a les pretensions de l'agent, en considerar que no s'ha produït cap vulneració de l'article 10 de la Constitució i que les argumentacions que s'articulen en l'incident no fan més que reproduir les que ja van ser objecte d'examen en la sentència impugnada.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- En termes generals, convé recordar que l'incident de nul·litat d'actuacions que regula l'article 18 bis de la Llei transitòria de procediments judicials no constitueix una nova instància processal, on es puguin revisar els pronunciaments de la resolució impugnada, sinó un remei extraordinari encaminat a esmenar les vulneracions del dret fonamental a la jurisdicció que s'hagin produït en un procediment conclòs mitjançant sentència o altra resolució ferma.

Segon.- En aquest cas, la part agent no fa sinó replantejar les qüestions que ja van ser resoltes en la sentència impugnada, relatives a l'obligació d'afiliar-se a la CASS com a persona que desenvolupa una activitat per compte propi i d'abonar les cotitzacions corresponents. Ara bé, que el recurrent estigui disconforme amb el contingut de la sentència no suposa, evidentment, que s'hagi vulnerat el dret fonamental a la jurisdicció, ja que el text constitucional no garanteix que s'obtingui un pronunciament favorable a les respectives pretensions de les parts, sinó que aquestes siguin examinades i resoltes conforme a dret, en sentit estimatori o desestimatori.

Convé insistir en el fet de què l'article 18 bis, apartat 3r., de la Llei transitòria de procediments judicials només contempla l'incident de nul·litat d'actuacions per als supòsits en què la persona afectada per la vulneració del dret fonamental a la jurisdicció "no hagi pogut denunciar aquesta vulneració anteriorment". En conseqüència, resulta clara la improcedència d'aquest incident, atès que l'interessat es limita a reproduir les argumentacions que ja van ser objecte de la sentència que va posar terme al procés, sense més justificació que la de considerar que la desestimació de les seves pretensions equival a una manca de fonamentació de la sentència, cosa que no es pot compartir, quan aquesta ja va donar resposta al conjunt dels arguments adduïts pels recurrents. En efecte, la sentència impugnada fa referència concreta, en el seu fonament quart *in fine*, a la qüestió relativa a la incidència en aquest cas de la Llei de la funció pública.

Tercer.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, acorda:

Únic.- Desestimar l'incident de nul·litat que planteja la representació del Sr. PPR contra la sentència núm. 41-2016, dictada per aquesta Sala el 16 de juny de 2016. Sense costes.

Aquest Aute és ferm i executiu.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramès testimoni al Tribunal Unipersonal, Secció Administrativa, per al seu coneixement i execució, ho acordem, manem i signem.